

Р Е Ш Е Н И Е

№ 15

гр. Перник, 31.01.2013г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд Перник, в съдебно заседание на осемнадесети януари през две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА

При секретаря И.И.,*** като разгледа докладваното от съдията Георгиева административно дело № 405 по описа за 2012г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на 145, ал. 1 и сл. от АПК във връзка с чл. 77, ал. 1 от Закона за управление на отпадъците.

Образувано е по жалба на Л.Т. управител на “Мес Ко ММ5”ЕООД против Решение № 16-ДО-10-02 от 29.11.2012г. на Директора на РИОСВ-Перник. С решението е отнето разрешение № 16-ДО-10-00 от 16.09.2008г. на Директора на РИОСВ-Перник, изменено и допълнено с решение № 16-ДО-10-01 от 28.01.2009г., с които е разрешено на жалбоподателя да извършва дейности по третиране на отпадъци на съществуващо депо за неопасни отпадъци находящо се в Пернишка област, община Радомир, с. Кошарите, м. “Петрово”, пл. № 000001. Недоволен от постановения акт е останал жалбоподателя, който излага доводи за незаконосъобразност на оспорвания акт, като издаден при противоречие с материално правните норми. В съдебно заседание жалбата се поддържа от пълномощник и се иска от съда да бъде постановено решение, с което да бъде отменено оспорваното решение. Претендира присъждане на разноски.

Ответника по жалбата чрез процесуален представител изразява съображения за неоснователност на жалбата. Счита, че е изяснена фактическата обстановка, акта е издаден в предписаната от закона форма и от компетентен орган при спазване на административно-процесуалните правила. С оглед на това моли жалбата да бъде отхвърлена и да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд-Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт от фактическа и правна страна намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК от активно легитимирано лице, имащо правен интерес да атакува процесното решение като негов адресат. От друга страна, обжалва се подлежащ на съдебно оспорване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Жалбоподателят е притежател на разрешение № 16-ДО-10-00 от 16.09.2008г. на Директора на РИОСВ-Перник, изменено и допълнено с решение № 16-ДО-10-01 от 28.01.2009г., с които му е разрешено да извършва дейности по третиране на отпадъци на съществуващо депо за

неопасни отпадъци находящо се в Пернишка област, община Радомир, с. Кошарите, м. "Петрово", пл. № 000001. За неизпълнение на задължения по отчетността на отпадъците и не предоставяне на документи относно отчета и информацията за управление на дейностите по отпадъците длъжностни лица при РИОСВ-Перник са съставили два акта за установяване на административни нарушения. Въз основа на тях Директорът на РИОСВ-Перник е издал на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 и на т. 4 от ЗУО/отм./ две наказателни постановления № 34-А-27 от 27.07.2010г. и № 41-А-40 от 04.10.2011г., с които е наложил на жалбоподателя на основание чл. 106 от ЗУО имуществени санкции за непредставяне на годишните отчети за отпадъците в законоустановения срок. По делото са налице доказателства, че наказателните постановления са влезли в сила и респективно санкциите са заплатени. С оглед на това настоящия състав приема, че спор по фактите няма.

Съгласно чл. 24 от АПК производството по издаване на индивидуален административен акт започва по инициатива на компетентния орган или по искане на гражданин или организация. В случая производството е започнало по инициатива на органа. Извършването на дейности по третиране на отпадъци е на разрешителен режим, съгласно ЗУО. Разрешение за извършване на дейностите или отнемане на издадено разрешение за дейност може да издаде директора на РИОСВ, на чиято територия се извършват дейностите. Издаденото разрешение е за извършване на дейности на територията на област Перник, която е една от 15-те регионални инспекции по околната среда и водите, съгласно Устройствения правилник на МОСВ. Оспорваният акт е издаден от Директора на РИОСВ-Перник, който е компетентния административен орган. Акта е издаден в писмена форма. С оглед на това не са налице отменителни основания по чл. 146, т. 1 и т. 2 от АПК.

Налице е съществено нарушение на административно производствените правила, което е основание за отмяна на акта в условията на чл. 146, т. 3 от АПК. Административния орган при издаване на индивидуалния административен акт-Решение № 16-ДО-10-02 от 29.11.2012г. е дерогирал изцяло нормите на глава пета на АПК-Издаване на индивидуални административни актове. Не се е съобразил с разпоредбите на чл. 26, чл. 28, чл. 35, чл. 41 от АПК, като по този начин е игнорирал изцяло от административното производство настоящия жалбоподател и не му е дал право да участва в процеса. Според разбиранията на състава е налице пълно ограничаване на правата на потърпевшия от постановения акт, а успоредно с това се констатира и липса на проведено административно производство, което да приключи с така постановения акт.

На следващо място, но не по значение настоящия състав приема, че акта е постановен и в противоречие с материално правните разпоредби на

закона. Фактическите основания послужили за издаване на акта са влезли в сила две наказателни постановления издадени по реда на чл. 106, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУО /отм. ДВ бр. 53 от 13.07.2012 г., в сила от 13.07.2012 г./. Тези фактически основания не могат да се приемат като основания водещи до отмяна на разрешение № 16-ДО-10-00 от 16.09.2008г. на Директора на РИОСВ-Перник, защото правната норма, на която се позовава издателят на акта е чл. 75, ал. 1, т. 2 от ЗУО. Това е норма въведена за първи път с приетия ЗУО обн. ДВ бр. 53 от 2012г. В отменения ЗУО такава норма с такова съдържание не е имало. Въведената с приетия от ЗУО от 2012г. норма на чл. 75, ал. 1, т. 2 има действие за в бъдеще и законодателят е имал в предвид извършени административни нарушения, за които са издадени наказателни постановления след 13.07.2012г.. При това положение административния орган не може да се позовава на наказателни постановления съставени по отменения закон. За да породи правно действие норма на чл. 75, ал. 1, т. 2 е необходимо за период от три години да са извършени административни нарушения, за които лицето е било наказвано два пъти с влязло в сила наказателно постановление по реда на глава шеста, раздел II на ЗУО. Фактически основания и доказателства за осъществени от жалбоподателя административни нарушения по глава шеста, раздел II от ЗУО/обн. ДВ бр. 53 от 13.07.2012 г., в сила от 13.07.2012 г./ не се ангажират. С оглед на това акта е постановен при липса на фактически основания и при неправилно прилагане на материалния закон, което е безусловно основание за отмяната му.

С оглед изхода на спора и като взе под внимание своевременно направеното искане за присъждане на разноски, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК приема, че такива се дължат. Жалбоподателят е направил разноски в размер на 150лева, представляващи 50лева заплатена държавна такса за образуване на производство и 100лева изплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие № 0165803 от 20.12.2012г. и същите следва да се възложат в тежест на административния орган.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на управителя на “Мес Ко ММ5”ЕООД Решение № 16-ДО-10-02 от 29.11.2012г. на Директора на РИОСВ-Перник.

ОСЪЖДА Регионална инспекция по околна среда и водите-Перник да заплати 150лева разноски по делото на “Мес Ко ММ5”ЕООД, представлявано от управителя Л.Т.***, с ЕИК 113546491, със седалище и адрес на управление на дейността гр. Перник, ул. “Средец”№1.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщаването на страните.

СЪДИЯ:/п/